

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Vittorio Di Bucci iesniedza 2004. gada 22. jūlijā

(Lieta T-312/04)

(2004/C 262/85)

(tiesvedības valoda - franču)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 22. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Vittorio Di Bucci, ar dzīvesvietu Briselē, kuru pārstāv Marc van der Woude un Valérie Landes, advokāti.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Juridiskā dienesta ģenerāldirektora lēmumu, kas, veicot 2003. gada paaugstināšanu amatā, viņam piešķir vienu ģenerāldirektorāta priekšrocības punktu, ko apstiprināja un pasludināja par galīgo lēmumu iecelēj institūcijas [AIPN] lēmums par sūdzības noraidīšanu;
- atcelt iecelēj institūcijas lēmumu, kas, veicot 2003. gada paaugstināšanu amatā, prasītājam nepiešķir nevienu īpašās priekšrocības "Paaugstināšanas amatā par papildus darbību veikšanu institūcijas interesēs komiteja" punktu;
- atcelt iecelēj institūcijas lēmumu, kas, veicot 2003. gada paaugstināšanu amatā, prasītājam piešķir 20 punktus, A5 kategorijas ierēdņu 2003. gada amatā paaugstināšanas nopelnu sarakstu, 2003. gada amatā paaugstināšanas ietvaros A4 kategorijā paaugstināto ierēdņu sarakstu un no šī visa sekojošo lēmumu par prasītāja vārda neierakstīšanu šajos sarakstos;
- atcelt, ja ir nepieciešams, lēmumu par sūdzības noraidīšanu;
- piespriest atbildētājam segt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti:

Šajā lietā norādītie pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi tiem, kas norādīti lietā T-311/04 José Luis Buendia Sierra / Komisija.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Hewlett - Packard GmbH iesniedza 2004. gada 30. jūlijā

(Lieta T-313/04)

(2004/C 262/86)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 30. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju,

ko cēla Hewlett - Packard GmbH, Böblingen (Vācija), kuru pārstāv Fabienne Boulanger, Marius Mrozek un Michael Tervooren, advokāti.

Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- Atzīt par spēkā neesošu Komisijas 2004. gada 7. aprīļa lēmumu REM 06/02, ar ko konstatēts, ka atlīdzība noteiktā gadījumā nav attaisnojama.

Pamati un galvenie argumenti

1995. gada 21. decembrī prasītāja no savas muitas noliktavas brīvā apgrozībā Kopienā laida Singapūras izcelsmes preces (printerus un printeru patronas). Sakarā ar šo laišanu brīvā apgrozībā par precēm ir radies muitas parāds. Saskaņā ar prasītājas viedokli laišana brīvā apgrozībā ir notikusi 1995. gada 21. decembrī nolūkā nodrošināt līdz 1995. gada 31. decembrim spēkā esošo preferenciālo tarifu likmju izmantošanu. Citādi attiecībā uz brīdi, kad preces laistas apgrozībā, sākot ar 1996. gada 1. janvāri būtu piemērojami augstāki muitas tarifi. Ar Regulu Nr. 3009/95 (1) preces ar to pašu muitas tarifa numuru kā prasītājas precēm tika atbrīvotas no muitas nodokļa, sākot ar 1996. gada 1. janvāri.

1996. gada novembrī prasītāja iesniedza pieteikumu Vācijas muitas iestādēs par pieprasītās naudas summas atlīdzību. Šis pieteikums tika noraidīts. Ar prasītājas piekrišanu Vācijas muitas iestādes iesniedza lietu Komisijā.

Prasītāja atsauca uz Muitas kodeksa 239. pantu un apgalvo, ka Komisija, novēloti publicējot Regulu Nr. 3009/95 un savlaicīgi par to nepaziņojot, kā arī tīši datējot to ar atpakaļejošo datumu un tajā atsaucoties uz Padomes 1995. gada 22. decembra Regulu Nr. 3039/95 (2), kas tika publicēta tikai 1996. gada 21. februārī, ir pārkāpusi Kopienas institūciju darbības paredzamības principu un, līdz ar to, tiesiskās drošības principu.

Tālāk prasītāja apgalvo, ka ir pārkāpts Padomes Regulas Nr. 2658/87 (3) 12. pants, kas nosaka, ka Komisija kombinēto nomenklatūru galīgā redakcijā nākamajam gadam publicē līdz tekošā 31. oktobrim. Šī noteikuma mērķis ir tieši sniegt uzņēmējdarbības subjektiem drošu informāciju par gaidāmajām finansiālajām sekām un līdz ar to tas ir pamats Kopienas pilsoņu plānošanas drošībai, lai tie varētu saskaņot savas darbības.

Bez tam prasītāja apgalvo, ka Komisija savlaicīgi nenorādot uz ieplānoto atkārtoto kombinētās nomenklatūras grozījumu, ir pārkāpusi rūpības pienākumu attiecībā pret prasītāju. Tālāk Komisija, pieņemot apstrīdēto lēmumu, ir balstījies uz objektīvi neesošiem apstākļiem. Ar to tā par sliktu prasītājam ir pārkāpusi tai šajos ietvaros piešķirto rīcības un novērtējuma brīvību. Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka viņa nav rīkojusies nedz acīmredzami nolaidīgi, nedz arī krāpšanas nolūkā.

- (¹) Komisijas 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 3009/95, ar ko groza Padomes Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu I pielikumu (OV L 319, 1. lpp.).
- (²) Padomes 1995. gada 22. decembra Regula Nr. 3093/95 par nodokļu likmēm, kas sakarā ar sarunām, kas notiek saskaņā ar VVTT XXIV. panta 6. punktu, Kopienai jāpiemēro līdz ar Austrijas, Somijas un Zviedrijas pievienošanas Eiropas Savienībai (OV L 334, 1. lpp.).
- (³) Padomes 1987. gada 23. jūlija Regula (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.).

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Vācijas Federatīvā Republika iesniedza 2004. gada 27. jūlijā

(Lieta T-314/04)

(2004/C 262/87)

(tiesvedības valoda - vācu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 27. jūlijā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Vācijas Federatīvā Republika, kuru pārstāv Claus-Dieter Quassowski un Christoph von Donat.

Prasītāja prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

— atcelt Komisijas lēmumu, ko Reģionālās politikas ģenerāldirektorāts paziņoja ar 2004. gada 17. maija vēstuli, ciktāl tas samazina līdz 319 046 236,67 EUR Kopienas līdzfinansējumu no Eiropas Reģionālā Attīstības Fonda 2. mērķa programmai 1997.-1999. gadā Ziemeļreinā-Vestfālenē (ERAF Nr. 97.02.12.005 / ARINCO Nr. 97.DE.16.005) un noraida atlikušās daļas izmaksāšanu Vācijas iestādēm 5 488 569,24 EUR apmērā;

— piespriest Komisijai atlīdzināt izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs saskaņā ar EK Līguma 230. pantu norāda uz Kopienas sekundāro tiesību aktu un vispārēju tiesību principu pārkā-

pumu, Komisijas pilnvaru nepareizu izmantošanu, kā arī par pamatojuma trūkumu apstrīdētajā lēmumā.

Komisija ar apstrīdēto lēmumu ir samazinājusi Kopienas līdzfinansējumu no ERAF struktūrfonda 2. mērķa programmai 1997.-1999. gadā Ziemeļreinā-Vestfālenē līdz 319 046 236,67 EUR un noraidījusi atlikušās daļas 5 488 569,24 EUR apmērā izmaksu Vācijas iestādēm. Samazināšanas iemesls ir mazāks programmas līdzfinansējums dažos pasākumos un lielāks finansējums citos salīdzinājumā ar indikatīvo finansējuma plānu. Izlīdzinājums neveidojās programmas atsevišķu prioritāšu ietvaros, bet gan programmā kopumā.

Komisija apgalvo, ka finansējuma pārdalīšana esot iespējama tikai starp pasākumiem, nevis starp programmas prioritātēm, tas ir, otrajā gadījumā būtu vajadzīgs jauns Komisijas lēmums. Atbilstoši Komisijas norādītajam, minētais ir piemērojams arī apstiprināto programmu ietvaros gadījumos, kad programmas ietvaros ir faktiski izdevumi, kas nav saistīti ar pieprasījumu palielināt ERAF līdzfinansējumu.

Federālā valdība uzskata pārdalīšanu par objektīvi attaisnotu. Tā apgalvo, ka pārdalīšana, kuras apjoms ir nenozīmīgs, veicināja Kopienas attīstības atbalsta mērķu sasniegšanu. Samazinājumam nav nekāda pamatojuma. Jo īpaši nav attaisnojama ERAF līdzfinansējuma samazināšana ar faktu, ka atbildīgās iestādes un organizācijas Ziemeļreinā-Vestfālenē elastīgi pārvaldīja Kopienas Struktūrfonda indikatīvo finansējuma plānu 2. mērķa teritorijās laika posmā no 01.01.1997. līdz 31.12.1999. Tādēļ izmaksājamā saldo samazinājums ir Kopienas tiesību pārkāpums.

Federālā valdība papildus apgalvo, ka, tā kā Komisija nepieļauj elastīgumu prioritāšu līmenī, kad līdzfinansējuma perioda beigās nav iespējams saņemt formālu Komisijas apstiprinājumu, tā nevēlamā veidā ierobežo dalībvalsts vai atbildīgo iestāžu un organizāciju rīcības brīvību.

Prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko Wam spa iesniedza 2004. gada 2. augustā

(Lieta T-316/04)

(2004/C 262/88)

(tiesvedības valoda - itāļu)

Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesā 2004. gada 2. augustā izskatīšanai ir iesniegta prasība pret Eiropas Kopienu Komisiju, ko cēla Wam spa, ko pārstāv Ernesto Giuliani, advokāts.